

načrt ter ga predložili Poljakom in češkim veleposestnikom. Ta dva kluba sta pa odgovorila nemškimi strankam, da naj Nemci skrbijo v prvi vrsti za to, da se ugotovi češki zahtevam in naj se popravi pravilni red državnega zbora: pa bo zavlada mir v parlamentu. Takega odgovora nemške stranke pač niso pričakovale. Zdaj pa, ko so se ne-le Jugoslovani pridružili češki obstrukciji, temveč tudi Lahi, so Nemci čisto osamljeni. Trdi se, da je v najvišjih krogih ta skupni upor vseh nenemških narodov napravil velikanski vtis in da ni nemogoče, da se bo dalo dr. Körberju vendar slovo. Dr. Körber se trudi, da se pred velikonočnimi prazniki izvoli avstrijska delegacija. Če se to zgodi, potem bi mož lahko vladal zopet do konca leta, ne da bi mu delal preglavico državni zbor. A z izvolitvijo delegacij niso zadovoljni ne Slovani, pa tudi ne Nemci. Nemške stranke zahtevajo, naj se skliče po velikonočnih praznikih zopet državni zbor; medtem se naj priredijo pogajanja med Čehi in Nemci in potem se naj izvolijo delegati. Nemci lepo prosijo Poljake, da bi le-ti šli mešetarji med Čehi in Nemci. Medtem je pa znani Prusak Schönerer vložil interpelacijo, v kateri obeta, da bo »dal obesiti« vsakega nemškega poslanca, ki bi se predrznil obljubiti Čehom notranji uradni jezik.

Za pridelovalce žganja, ki točijo vino »pod vejo«.

V seji 9. decembra 1903 je vložil posl. Žičkar z tovariši sledečo interpelacijo:

Vprašanje poslanca Žičkarja in tovarisev na njegovo ekselenco gospoda finančnega ministra: »Z dvornim dekretom 24. avgusta 1835 in 23. septembra 1835 št. 42.017 politična zbirka zakonov zvezek 63, se je podelila posestnikom nekaterih kronovin pravica, da smejo iz pridelkov, ki so se pridobili na lastnem zemljišču, v domačo uporabo brezdavčno napraviti 56 litrov žganja; v Dalmaciji, na Tirolskem in Vorarlberskem pa 112 litrov. Te ugodnosti ne morejo po § 41 zgoraj imenovanega dvornega dekreta z dne 23. septembra 1835, potem po § 5 žganjarske postave iz l. 1888 in po točki 1. naredbe finančnega ministrstva z dne 21. julija 1899 drž. zak. št. 130 zavživati tisti posestniki, ki sami točijo žgane pijače, ali se pečajo z njihovo prodajo. Pod žganimi pijačami razumeva postava ne samo žganje, temveč tudi vino, pivo, sadni mošt itd. Pri nas na Spodnjem Štajerskem se pa nahajajo prodajalci vina posebne vrste, to so tisti, ki točijo »pod vejo« svoj lastni vinski pridelek. Ti dobijo k točenju dovoljenje od pristojne oblastni in odrajaajo dotični vžitinski davek. Točijo pa vino »pod vejo« (Buschenschank) radi tega, ker ga v večih merah, to je v posodi, po več kakor po 56 litrov ne morejo prodati. Finančna straža ni nikdar smatrala teh točarjev »pod vejo« kot pravih obrtnih gostilničarjev, temveč so dobivali ti začasni gostilničarji do današnjega leta dovoljenje, da smejo brezdavčno žgati drože. Samo to se jim je naročilo, da ob tistem času, ko se pečajo s točenjem vina »pod vejo«, ne smejo žgati drož.

Iz nekega, prvopodpisanemu neznanega vzroka, se je ta stvar pretečeno leto obravnavala v finančnem ministrstvu, katero je z odlokom 13. jan. 1902 št. 70.306 odredilo, da spadajo tudi prodajalci lastnega vina »pod vejo« k tistim obrtnim strankam, katere so izključene od ugodnosti, kuhati žganje brez davka. Ob enem se je izreklo, da vinogradniki, ki prodajajo svoj lastni vinski pridelek v množinah nad več kot 56 litrov, ne veljajo kot vinski trgovci. Nasledek te vinske odredbe je bil, da se je v političnem okraju Brežice nad 20 vinogradnikov obsodilo v jako občutljive denarne kazni, ker so brezdavčno žgali meseca januarja 1903 drože, preden je bil še razglašen imenovani odlok finančnega ministrstva z dne 11. febr. 1903 št. 70.306, a so v letošnjem poletnem času bili prisiljeni vino točiti »pod vejo«, ker ga niso mogli prodati v posodah.

Na korist revnih kmetov vprašamo torej njegovo ekselenco g. finančnega ministra:

I. Ali se nahaja zgoraj popisana razlaga žganjarske postave v soglasju z namenom tega zakona? Ali so res vinogradniki, kateri prodajajo samole nekatere dni n. pr. ob božičnih in velikonočnih praznikih, ob sejmovih ali cerkvenih shodih, svoje lastno vino, izključeni od ugodnosti, da ne bi smeli brezdavčno žgati drože? Če je temu tako, za kateri čas so izključeni? Za čas, ko točijo lastni vinski pridelek, za koledarsko leto ali za vselej?

II. Ali je res po postavi, da se naši ubogi kmetje, kateri že skoro obnemagujejo vsled slabih letin, davkov in bremen vsake vrste, in ki niso storili nič drugega, kakor to, kar so delali brez kazni njihovi stariši in predstariši, za to kaznujejo?

Če to kaznovanje ni postavno, ali namerava gospod finančni minister ukreniti, da se tako kaznovanje več ne ponavlja, in da se denarne globe, ki še niso vplačane, ne bodo iztirjavale.

III. Ali je gospod finančni minister voljan ukazati, da se posestnikom, ki so bili na podlagi odloka finančnega ministrstva z dne 11. jan. 1903 v teku tega leta kaznovani, zopet povrnejo vplačane denarne globe?

Na Dunaju, 9. decem. 1903. — Žičkar, Berks, dr. Ploj, Robič, Pfeifer itd.

Sklep državnega zbora.

Kakor smo že omenili, je zahteval dr. Körber, da se morajo pred velikonočnimi prazniki izvoliti delegacije, ker je to baje državna potreba. Na tak način bi mu ne bilo treba pred koncem tega leta več sklicevati držav. zbora. A Poljaki so se podali k ministru za zunanje zadeve, grofu Gulohovskemu, ter ga vprašali, če je res za državo nevarnost, da se morajo delegacije izvršiti že sedaj. A Gulohovski je odgovoril, da za našo državo sedaj ni prav nobene nevarnosti radi kakšne vojske in da delegacij ne potrebuje. Vsled tega pojasnila so se Poljaki uprli udločno proti zdajšnji izvolitvi delegacij ter zahtevali, naj se državni zbor skliče precej po veliki noči. Dr. Körber se je nato vdal ter poslal zborničnemu predsedniku pismo, da se državni zbor odgodi. Na ta način je bil dr. Körber premagan; Nemci in Čehi se bodo najbrž med prazniki pogajali in utegne se doseči po Veliki noči nekako premirje med njimi.

Dopisi.

Sv. Janž na Drav. polju. (Resnico-ljubnost »Štajerčeva«.) »Štajerčev« vedno trdi, da resnice ljubi, v resnici pa je njegova vsebina navadno le zavijanje resnice laži na ljubo. Zato mu tudi večina njegovih naročnikov hrbet obrača, ker vedno bolj »Štajerčev« spoznava kot lažnjivega kljukca. V dokaz, da se »Štajerčev« resnice boji kakor hudič križa, naj služi tudi sledeče: V st. 1. od 10. jan. t. l. v poročilu »Vojak na božičnem dopustu usmrten« blati »Štajerčev« naše č. gg. duhovnike in našega župana. Gospoda župana dolži, da je dal na smrt ranjenega vojaka prenesti v hlev, kar je nesramna laž, ker župan in krčmar Lešnik niti doma ni bil, ko so umirajočega vojaka njegovi tovariši v hlev prenesli. Župan je medtem iskal zločinca, ki jo je takoj po storjenem zločinu domov pobrisal.

Še z večjo nesramnostjo blati »Štajerčev« duhovnika, kateri je bil k ranjencu poklican. »Štajerčev« trdi, da je duhovnik kmalu prišel ter pri svojem prihodu zahteval, naj se ranjenec prej na kak primernejši prostor spravi. Ker se pa mašnikovi zahtevi ni vstreglo, je ta s sv. popotnico zopet odšel in ranjenec je moral brez tolažbe sv. vere umreti. Ta cela »Štajerčeva« trditev je od začetka do konca velikanska nesramna laž. V resnici je preteklo najmanj tri četrt ure predno je duhovnik prišel, ker ga namreč niso prej

poklicali. Ljudje so pač hoteli najprej telesu pomagati, ker se niso nadejali, da je ranjenec tako blizu smrti. Še le potem, ko se je ranjenec umirajoč zgrudil, so poklicali duhovnika, ki se je takoj podal na kraj nesreče. Res je, da je duhovnik med potjo svetoval, naj se ranjenec na primernejši prostor spravi, nesramna laž pa je, da je duhovnik pri svojem prihodu zahteval, kakor »Štajerčev« trdi. Saj je duhovnik koj pri svojem prihodu sprevidel, da je došel prepozno in ne more več duši pomagati, ker je ni več v telesu. To so spoznali tudi navzoči, med katerimi je bil tudi pisec teh vrst in drugi dan je potrdila tudi uradna komisija. Ta je namreč konstatirala, da je morala smrt najpozneje čez 10—15 minut nastopiti, ker je imel ranjenec prerezano srčno žilo 5 cm nad arcem, duhovnik pa je došel še le čez dobre tri četrt ure. Torej le iz navedenih vzrokov je duhovnik zopet odšel, ker mrliču ni mogel in tudi ni smel sv. zakramentov podeliti. — Trikrat se je moral poslati resnicoljubnemu (?) »Štajerču« popravek, predno ga je sprejel. Seveda je v zadnji številki celo laž preklical, sicer bi bil tožen. Naslov temu listu naj bi bil »Lažnjivec« pa ne »Štajerčev«.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. (Ptujski »Štajerčev« in kmet.) Kolikokrat je že »Štajerčev« kvasil, kmet naj kmata voli. Sedaj pa so si »Štajerčevi« kmeti veleposestniki 13. t. mes. v okrajni zastop ptujski izvolili same grajščake, katerih zajci in fazani povzročajo ubogemu kmetu na poljih leto za letom ogromno škodo. Zaslepljeno obžalovanja vredno ljudstvo, ki si voliš take ljudi za svoje zastopnike, kedaj se boš spametovalo? Bratovsko želimo, da bi ti skoraj prisijalo solnce spoznanja svojih pravih prijateljev, kar tudi za gotovo pričakujemo ter upamo, da pri prihodnjih volitvah madež, ki ste ga tokrat storili, popolnoma izbrišete.

V pohvalo lovrenških in andraševskih veleposestnikov pa bodi vsemu svetu povedano, da med njimi ni poturice, pa tudi ne izdajalca. Vkljub slabemu vremenu so se volitve vsi udeležili ter oddali svoje glasove le za kmečke može. Ptujski »Štajerčev«, ki se v ogromnih številkah tiska ter brezplačno ljudem pošilja, naj nič prehudo ne kriči, ker le majhno število je zapeljan in se ti bodo v kratkem sprevideli. Veseli dokaz je slavna in častna zmaga dne 17. marca, ker je od 142 volilcev bilo le še 17 bolnih.

Iz ptujskega okraja. (»Štajerčeva« politika.) Ne malo smo se začudili narodni volilni može iz kmetске skupine, ko smo na dan volitve v ptujski okrajni zastop na listi nasprotnih kandidatov videli se blesteti tudi ime Janeza Lešnika, župana in krčmarja v St. Janžu na Drav. polju. »Štajerčev« vedno povdarja in pri vsaki priliki na vse pretege kriči, naj kmet nikar ne voli v javne zastope klerikalcev, ker so baje največji nasprotniki kmečkih teženj. Toda glej ga čuka! Stranka, katere glasilo je ptujski listič, je med svoje kandidate sprejela tudi klerikalnega župana v St. Janžu na Drav. polju. »Štajerčev« je namreč pred nedavnem tega gospoda na jako nesramen način opsoval in ga proglasil za najhujšega klerikalca, zdaj pa ga je prijateljsko vsprejel v svoje okrilje. »Štajerčev« se je torej spreobrnil iz Savla v Pavla, ali kali? Pozneje se nam je povedalo, odkod prihaja ta njegov nenadni preobrat in njegova ljubezen do gosp. Janeza Lešnika, župana v St. Janžu na Drav. polju in nam je sedaj tudi umljivo, zakaj g. župana kot zastopnika narodne Janževske občine na dan volitve nismo videli na volišču.

Mala Nedelja. (Popotnik.) »Danes tukaj, jutri tam, drugi kraji, druga mesta, če mi vseč ni, pa drugam, urno me popelje cesta.« Te besede pesnikove se mi zbudijo v spomin, ko sem se pretekli teden vračal z mojega potovanja od Male Nedelje proti domu. Pa, dragi urednik, ne mislite si Bog ve kako imenitne ceste. Ko napravim nekoliko korakov od cerkve pri Mali Nedelji proti stop-

njicam, zagledal sem grozno blato, da sem se ga kar vstrašil. V blato si nisem upal, ker sem šibkega telesa. Med tem je prišla od druge strani stara mamica in mi pokazala pot po Kuršensčaku. Ko dospem do Špindlerjevega mlina, vidim še strašnejši prizor. Kmet je ravno peljal steljo iz gozda. Ko bi ga vi, gospod urednik, slišali, kako se je hudoval nad županom in občino. Jaz mu tudi tega nisem zameril. Kajti to ni vožnja, ampak mučenje živali. Hvala Bogu, jaz sem srečno prišel na okrajno cesto in tukaj moram pohvaliti okrajno načelnika kakor tudi cestarja, kateri je neki jako vesten. Ko tako zamišljen korakam, zagledam na tretji hiši v Sitarovcih črno tablo. Kaj šment, tukaj je gotovo župan. Hitro sežem v žep, če je moj potni list v redu. Kajti pri Mali Nedelji sem že zvedel, da je »rihtar« hud človek. Vendar pa si tega nisem mogel tolmačiti, da bi bil gospod župan v takem blatu doma, njegova hiša stoji komaj streljaj oddaljena od okrajne ceste. Pridem v lepo narodno vas Radislavci. Sredi vasi zapazim napis »Gostilna pri Sokolu«. To je lepo! Tukaj moram osminko vina izpiti in se prepričati, ali je gostilničar v resnici narodnjak. Nisem se motil; kmalu sva bila s priljudnim gostilničarjem v živahnem pogovoru. Govorila sva mnogo, posebno o občinah in njih gospodarstvu. Vprašal sem ga, kaj pomeni ona črna tabla v Sitarovcih. Nakar izvem, da tam »rihtar« uraduje. Zdaj mi je bilo jasno, da mora imeti »rihtar« »ptujsko žabo« naročeno, kajti ta zalega živi najrajši v blatu in močvirju. Tako narodna občina in župan »Štajerčev« pristaši! Od gostilničarja sem izvedel, da bodo imeli prihodnje leto občinske volitve. Dragi narodnjaki, tedaj vsi na volišče! Proč s »Štajercem« in njegovimi pristaši!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Promocija. Dne 18. t. m. je bil promoviran na graškem vseučilišču g. Ivan Vuk, ces. kr. avskultant v Mariboru, doktorjem prava. Čestitamo! — Dne 22. t. mes. je bil promoviran na dunajskem vseučilišču doktorjem prava g. Ivan Dimnik iz Trbovelj.

Iz šole. Za nadučitelja na nemški šoli na Laškem je imenovan g. Josip Serbec, učitelj v Lipnici, za nadučitelja v Novi Štifti ondodni učitelj g. Iv. Kelc. Za učitelja v Središču je imenovan ondodni začasni učitelj g. Anton Hren, za učiteljico na nemški šoli na Laškem učiteljica gđ. Izabela Sark v Vuhredu. Za okrajna pomožna učitelja sta imenovana za okraj Radgona gospod Franc Schmidt, za okraj Slov. Gradec g. Alojzij Jankovič. Dovoljenje, da se smeta poročiti, sta dobila učit. g. V. Isda in učiteljica gđ. Katarina Vogrin.

Mariborske novice. V soboto, dne 26. t. m. bo predaval v mali dvorani Narodnega doma g. vseučilišni prof. dr. Murko iz Gradca o življenju in delovanju sv. Cirila in Metoda. Predavanje bo jako lepo. Veleučeni gospod predavatelj bo prinesel s seboj vse potrebne zemljevide in razne podobe. Začetek bo ob 8. uri zvečer. — Igra »Pri belem konjčku«, katero je vprizorila minolo nedeljo tukajšna »Čitalnica«, je dobro uspela. Velika dvorana je bila skoro polna občinstva. Igralo se je v obče dobro. Posebno izborni sta bili vlogi »Mete« in »Bucka«.

Ptujske novice. Cesar je potrdil izvolitev peka Jožefa Ornig županom mesta Ptuj.

Ptujski okrajni zastop. Zadnjič smo naznanili našim čitateljem prežalostno vest, da je v skupini veleposestva zmagala vsled groznega pritiska in izdajstva nemško-nemčrska ali takozvana »Štajerčeva« stranka. Seveda je slovenska stranka vložila priziv, ker komisija, v kateri je sedel »kmečki pri-

jatelj« Ornig, ni pustila nekatere zastopnike občin volit. V skupini najvišjih obdačencev so bili izvoljeni: Fürst Jožef, hišni posestnik, Matzun Jakob, posestnik opekarne, Hutter Simon, tovarnar, Ornig Jožef, pek, dr. Fichtenau Sikst, odvetnik, vsi v Ptuj in Sima Karol, hišni posest. v Spod. Bregu. — Iz skupine trgov in mest so izvoljeni: Franc Kaiser, vice župan ptujski, dr. Plahki, odvetnik, Ignac Rossman, hišni posestnik, vsi v Ptuj; Jožef Wissenjak, hišni posestnik v Sloncih, dr. Ernest Treitl, zdravnik v Ptuj, Woldemar Hintze, hišni posestnik, Leopold Slawitsch, trgovec v Ptuj, Adolf Sellinšek, trgovec v Ptuj, Janez Stendte, hišni posestnik v Ptuj. Samo skupina kmečkih občin je ostala v rokah kmetov: Korenjak, posestnik pri Sv. Barbari v Haložah, Potočnik, posestnik v Kozmencih, Turkoš, posestnik v Majšpergu, Golob Jakob, posest. v Hvalečincih, Mahorič Fr., posestnik v Ptuj, Čuš Janez, posestnik v Hlaponcih, Mikl Tomaž, posestnik v Sv. Marjeti, Brenčič Mih., posestnik v Rogoznici, Veršič, posestnik pri Sv. Marku in Zelenik Jož., posestnik v Vintarovcih. Tako so dobili zopet Nemci in nemškutarji ptujski okraj v oblast, kjer so 19 let gospodarili Slovenci. Da se je to zgodilo, krivo je črno narodno izdajstvo in pa malomarnost nekaterih volilcev. Toda zaradi tega ne smemo obupati, ampak še z večjo delavnostjo pokazati čez tri leta oholim Nemcem in njih podreptnikom, da je ptujski okraj bil in bo slovenski!

Sijajna nemška zmaga. Tako imenujejo namreč ptujski Nemci zadnjo »zmago« pri volitvah veleposestva v ptujski okrajni zastop. Splošno pa je znano, da je to zmago odločilo nekaj slovenskih kmečkih veleposestnikov, ki so zatajili svoj slovenski rod in volili z Nemci. Ta zmaga bi se torej lahko imenovala »zmaga izdajalcev domovine«, ali zmaga »Judežev Iskarjotov«. — Ako trdi »Štajerc«, da je radi tega, ker je šest posilinemških veleposestnikov z Nemci volilo, vse veleposestvo proti dosedanemu slovenskemu okrajnemu zastopu, potem lahko mi tembolj trdimo, da so vsi kmetje ptujskega okraja za dosedanji okrajni zastop, ker so v kmečkih občinah oddali vsi svoje glasove za slovenske kandidate! Proti dosedanjemu okr. zastopu so le ptujski Nemci in pa par posilinemških kmečkih veleposestnikov, katere si pa bomo Slovenci dobro zapomnili!

Iz Ptujske gore se nam piše: Med veleposestniki, ki se volitve v okrajni zastop niso vdeležili, nahaja se tudi prejšnji župan Ptujske gore g. M. Krajnc. Najbrže se je hotel s tem g. Krajnc za mnoge napade od strani nemškutarskega »Štajerca« za časa županstva sedaj Ptujčanom hvaležnega izkazati.

Sv. Andraž v Slov. goricah. V sredo, dne 16. marca, ob 1. uri popoldne je začelo goreti v Slavšini, pri posestniku Ant. Petek p. d. pri Mrazu. Zgorelo je vse hišno in gospodarsko poslopje do tal, z živino vred. Tudi dve sosednji kleti sta zgoreli. Posestnik je bil le za majhno svoto zavarovan. Vzrok požara je najbrže nepazljivost.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Milo so zvonovi zapeli k večnemu počitku pridni, mladi deklici Geri Gaisar, katera je po dolgi mučni bolezni, večkrat previdena s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspala. Rajna je bila pridna deklica, pokorna svojim starišem, ki je rada storila kar je le mogla h kinčanju bodisi k cerkveni ali drugi svečanosti; bila je tudi svoj čas cerkvena pevka. Kako je bila vsem priljubljena, pokazal je njen pogreb dne 16. t. m., ko so nesla belo oblečena dekleta njeno blago truplo na pokopališče in ji tamkaj zapela še v slovo ganljivo nagrobno. Blag ji spomin! — L. Š.

Sv. Anton na Pohorju. Ovenela nam je cvetlica v najlepšem cvetu. V 17. letu svoje starosti se je 15. sušca poslovil od nas blagi mladenič Ivan Podlesnik. Čez leto dni je bolehal in se pripravljaj na pot v dolgo večnost. Tri dni pred smrtjo ga je obiskal

njegov božji Prijatelj, prelubi Jezus sam, ki je bil njegovo edino veselje v mladih letih in njegova edina tolažba v neozdravljivi bolezni ter je zdaj njegova večna radost v nebeskem raj. Kako je bil priljubljen povsod, se je pokazalo 17. sušca pri pogrebu. Iskrena zahvala se torej izreka našemu dušnemu pastirju, preč. gosp. župniku Fr. Slaviču za ganljivo nagrobno; pevskemu zboru, ki je pod vodstvom g. organista Fr. Vitrnik pri Sv. Antonu in g. organista Ivana Lederhas v Vuhredu za slovo zapel tako sočutno, da je bilo rosno vsako oko. Lepa hvala nadalje tudi vam, preblagi mladeniči, ki ste nesli objokani svojega milega tovariša k počitku in vsem, ki so mu skazali zadnjo čast pri pogrebu. Žalujča rodbina Podlesnikova se tolaži z nado, da bodo vsi znanci ohranili v pobožnem spominu rajnega Ivana in da bodo po kratki britki ločitvi tem veselejše svidenje v rajski slavi.

Na Gornji Polskavi je umrl dne 15. t. m. na svojem gradu Maks bar. Post v 69. letu.

Iz Slov. Bistrici se nam piše, da je dobil župan slovenjebistriški Alb. Stieger viteški križ Franc Jožefovega reda.

Iz Cirkovc. V pondeljek, dne 14. t. m. ustavila se je na vse zgodaj pred hišo znane kravjega mešetarja in oksenhendlerja Žumerja v Drgonji vasi elegantna kočija. »Gutn morgn her Šumer! Heren-gospodi so me siken poslali, da bi se mit mir peljali, da bi tako frejndlih bili in danes tajč volili«; tako nekako klical je kočijaž proti Žumru, ki se je prikazal še ves zaspan na lišnem pragu. »Ih šon oles bissen« odgovarjal je Žumer ter se urno pripravil na odhod — in že čez nekaj minut peljal se je Žumer v najlepši ptujski kočiji proti Ptuj. »Kaj pa je danes v Ptuj«, vprašal je eden bližnjih Žumrovih sosedov, »da je prišla tako lepa kočija po Žumra?« »Najbrže je živinski sejem«, rekel je drugi, »in gotovo je poslal kak mesar po njega, ki ga bo rabil za mešetarja.« »Kaj še«, rekel je tretji, »ne sejem, ampak volitve veleposestva v okrajni zastop so danes in nemškutarji bi radi zmagali proti Slovencem. Ker jih je pa premalo, poslali so ptujski Nemci tudi po Žumerja.« In res je »slovenski« mešetar Žumer, ki se še do svojega 70. leta ni pravilno nemški naučil, volil pri volitvah v veleposestvu proti Slovencem, zabavljaj čez duhovnike in ugovarjal proti volitvi pooblaščenca Jablanske občine. Zato so ga pa seveda ptujski Nemci in nemškutarji ta dan na ramah nosili in v nebesa povzdigovali. Ako pa so ga Ptujčani zvečer domu zopet v kočiji pripeljali, nam ni znano, ker kočije nismo več videli. Mi Zdrgončani in Mihovčani pa se vsi smejimo, ker imamo pri nas »Nemca«, ki nemški ne zna.

Pojasnilo. Peto nedeljo v postu se po cerkvah bere evangelje, da je ljubi Jezus kakor Bog bival pred časom Abrahama, na katerega so židje bili ponosni. In tudi Jezusu so med ostalim zasponosili z vprašanjem: »Še petdeset let nimaš, a videl si Abrahama očaka, ki je živel pred že dvetisočletmi?« V pogledu na to obravnavo med Jezusom in židovi je navstala navada rekati, da »Abrahama je videl« človek, ki je dopolnil petdeseto leto življenja. V zadnji številki našega lista pa se je pomotoma natisnila številka, ki pravi, da je g. Karba na Krapji pri Ljutomeru obhajal »90-letnico« življenja, a slavil je še le »50-letnico«. In v tem pomeni se je seznanil s »Abrahamom«. Pač pa svojemu prijatelju »Slov. Gospodar« želi doživeti 90-letnico!

Pri Sv. Barbari v Haložah je umrl minoli teden učitelj Franc Fridl. Pogreba se je udeležilo mnogo tovarišev rajnika in precej drugega občinstva. Spremili so ga tudi šolski otroci na njegovi zadnji poti. N. v. m. p.!

Prosta služba. Pri ces. kr. okrožni sodnji v Celju je razpisana služba sodnijskega sluga. Prošnje so vposlati do 24. apr. predsedništvu zgoraj navedene sodnje.